

La xarxa i la red

No cal creure que *ret* sigui un castellanisme. El fet que en català existeixi la paraula *xarxa* no ha de fer suposar, necessàriament, que *ret* sigui una forma estanya, que devem a la influència d'una altra llengua. El que cal, simplement, és tenir una idea precisa del sentit de cada nom i dels casos d'aplicació corresponents.

Veien, doncs, que la paraula *ret* figura inclosa al Diccionari Fabra, el qual li reconeix solament el sentit, totalment especialitzat, de «bossa de malla que es posa al cap per retenir els cabells». Com les que solen dur, doncs, les noies que ballen als esbarts. Al diccionari del senyor Moll veiem que la paraula *ret* també ha estat utilitzada per la gent de mar per a designar unes determinades xarxes o arts de pescar. I, encara, caldria tenir en compte l'existència del verb *enredar*, que deriva de *ret* o que, si més no, s'hi emparenta estretament. No es pot dubtar, per tant, de la bondat de la paraula *ret*, però és també indubtable que els seus casos d'aplicació són força limitats.

Xarxa, en canvi, té un sentit molt més ampli i és la generalment usada per a designar els filats de malles que fan servir els pescadors, així com els que s'utilitzen per a dividir en dues parts una pista de tennis, cloure una porteria de futbol, etc. Es ben lògic, per tant, que sigui la paraula *xarxa* — i no *ret*, com algú fa, aquí sí, per influència del castellà — la que utilitzem per a designar el conjunt de vies de comunicació d'un territori, de delegacions o sucursals d'una empresa, o, simplement, de relacions o contactes que un pugui tenir establerts cobrint, més o menys, un determinat sector o àmbit geogràfic.

Albert Jané